

РЕШЕНИЕ

№ 275

гр. С., 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Петър Хр. Маргаритов

Членове: Тоничка Д. Кисьова
Росица Н. Кокудева

при участието на секретаря Недялка М. Кокудева
като разгледа докладваното от Росица Н. Кокудева Въззивно гражданско
дело № 20235400500428 по описа за 2023 година

Производството е по чл.2 58-чл.273 ГПК.

С обжалваното решение районен съд -С. е **обявил за относително недействителна** спрямо К. С. К., ЕГН*****, с адрес гр.Б., ул.“С.” №20, Вх.В, ет.5, сделката, обективизирана в Нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот № **, том I, рег. № ****, дело №75 от **24.06.2020г.** на Мирослава Неделчева Кацарова, Нотариус рег. № 166 на Нотариалната камара, с район на действие РС- С., с която Б. Т. И., ЕГН*****, продава на В. Б. И., ЕГН *****, притежаваната от него **1/6 /една шеста/ идеални** части от следния свой собствен недвижим имот, а именно: Втори жилищен етаж, представляващ самостоятелен обект с идентификатор ****801.3 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три. точка, деветстотин и двадесет, точка, триста и осемдесет, точка, едно, точка, три/ по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., област С., с административен адрес град С., п.к. 4700, ул. „Р.” № 93 /деветдесет и три/, ет. 3 /грети/, ап/ 3 /трети/, с предназначение: жилище, апартамент, брой нива на обекта : 2/ две/, със застроена площ на първо ниво 99,93 кв.м. /деветдесет и девет цяло, деветдесет и три стотни кв.м./, при съседни на първо ниво : на същия етаж и над обекта - няма посочен обект и под обекта - обект с идентификатор ****80.1.2 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста и осемдесет, точка, едно, точка, две/, и застроена площ на второ ниво 57,71 кв.м. /петдесет и седем цяло, седемдесет и една стотни кв.м./, при съседни на второ ниво : на същия етаж и над обекта - няма посочен обект, разположен на третия и четвъртия

етаж в масивна жилищна сграда с идентификатор ****80.1 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста и осемдесет, точка, едно/, със застроена площ 91 кв.м. /деветдесет и един кв.м./, брой етажи 4 /четири/, състояща се от избен етаж, преустроен в жилищен и 2 /два/ жилищни етажа, от които втори етаж на две нива, ведно със съответните идеални части от правото на собственост, върху общите части на сградата и 1/3 /една трета/ идеална част от правото на собственост върху имота, в който е построена сградата, представляващ поземлен имот с идентификатор ****80 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста и осемдесет/ с административен адрес : гр. С., п.к. 4700. ул. „Р.“ № 93 /деветдесет и три/, с площ 208 кв.м. /двеста и осем кв.м./, трайно предназначение на територията урбанизирана, начин на трайно ползване : ниско застрояване /до 10 м./, при съседни на имота : имот с идентификатор ****81 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста осемдесет и едно/, 67653.921.512 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин двадесет и едно. точка, петстотин и дванадесет/, ****75 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста седемдесет и пет/ и ****76 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста седемдесет и шест/, който имот образува урегулиран поземлен имот ХХ-1183 /двадесети, отреден за имот хиляда сто осемдесет и три/, в квартал 54 /петдесет и четири/ по действащия план на град С., квартал Райково, идентичен с имот пл. № 1183 /хиляда сто осемдесет и три/, образуващ урегулиран поземлен имот ХVIII-1183 /осемнадесети, отреден за имот хиляда сто осемдесет и три/ в квартал 31 /тридесет и едно/ и с имот пл. № 740 /седемстотин и четиридесет/, образуващ урегулиран поземлен имот III-740 /трети, отреден за имот седемстотин и четиридесет/ в квартал 73 /седемдесет и три/ по предходните планове за град С., квартал Райково. Със същото решение е **осъдил** Б. Т. И. да заплати на К. С. К., направените съдебни разноски по делото в размер на 2 644,00 лева.

Постъпила е **въззивна жалба** с вх4099/26.06.2023г. от адв. А. А. ,особен представител на Б. Т. И. срещу решение № 241 от 19.05.2023 год., постановено по гр. дело № 517 за 2022 година по описа на С.ски районен съд.Намира ,че обжалваното решение е неправилно и постановено в противоречие с материални норми от ЗЗД. Моли въззивния съд да го отмени изцяло, като реши делото по същество и отхвърли предявеният срещу доверителя му иск като неоснователен и недоказан. Исковата си претенция ищецът гради върху два спорни документа, единият от които е изпълнителен лист от 06.12.2004 г. и вторият е едно удостоверение, издадено от ЧСИ И.Б., с районна действие - Б.ки окръжен съд. С тези документи, представени от процесуалният представител на ищеца, районният съд е приел , че вземането е безспорно установено. В хода на делото направил възражения, които намира за основателни по повод на това, че към момента на подаване на исковата молба, спрямо Б. И. не е било налице валидно и изискуемо вземане.

Възражението на доверителя му се отнася до един несъмнен факт, а той е, че изпълнителното дело, водено в Б.ки съдебен район срещу доверителя му, е било прекратено по силата на закона- чл.433, ал.1, т.8 ГПК. За настъпването на факта на прекратяване на изп. дело счита ,че не е било необходимо издаването на специален акт ЧСИ И.Б., пред когото това изпълнително дело е било висящо. Правото да се обяви за относително недействителна увреждаща сделка, извършена от длъжника, е материално-преобразуващо право, което възниква ex lege, с осъществяването на определен фактически състав, включващ в хипотезата на чл.135, ал.1 от ЗЗД: съществуващо вземане, увреждащо удовлетворяването му действие или сделка на длъжника и от субективна страна-знанието на длъжника и на третото лице за увреждането. В конкретният правен казус счита ,че липсва първият елемент от сложния фактически състав-ищецът не може да твърди, че към момента на нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 75/2020 г. по описа на Нотариус М.Кацарова, е нямал валидно вземане. Счита ,че такова вземане няма и към датата на предявяване на исковата молба с правно основание чл.135, ал.1 от ЗЗД. Поради това намира ,че твърдяното от ищеца в исковата молба е било погасено от момента, когато са били налице материално-правните предпоставки за прекратяването на изпълнителното производство, по силата на закона. Счита ,че не е необходимо по делото да се предявява инцидентен отрицателен установителен иск относно наличието на твърдяното вземане от ищеца..

Постъпила е **въззивна жалба** с вх.№4265/03.07.2023г. от В. Б. И. от гр.П., живуща в Германия чрез адв. Т.М. против решение №241/19.05.2023г. по гр.д. №517/2022г. по описа на районен съд С. като намира ,че същото е незаконосъобразно и необосновано Намира ,че неправилно районен съд- С. е приел ,че сделката , предмет на спора , е дарствен акт и съдът бил приел ,че е ирелевантно обстоятелството дали дъщерята В. И. е знаела за увреждането Счита ,че твърдението ,че сделката е дарение , а не продажба е твърдение за симулация и си има ред , по който тя се установява . Намира ,че това е въпрос на доказване и е в тежест на оспорващия ,като счита ,че ищеца в тази насока не е предприел действия в първата инстанция. Прави възражение ,че не е без значение и факта ,че децата-брата и сестрата И.и са имали квота по 1/6 идеална част ,което съответства на 5000 лева и намира ,че това не е сума ,за която е по -удобно да се превежда чрез банка,а е подходяща сума за кешово разплащане .Моли в този смисъл въззивния съд да се произнесе като отмени обжалваното решение и отхвърли исковата претенция като неоснователна и недоказана. Претендира разноски .

Постъпил е в законния срок **писмен отговор** с вх. №4576/17.07.2023г на въззивните жалби от адв. К. К. - АК – Б., като процесуален представител на К. С. К. Счита ,че въззивната жалба на В. И. е неоснователна. Твърди че още с исковата молба се атакува действителността на сделка, която уврежда доверителя му . Заявено е в исковата молба също, че страните по нея са баща и дъщеря, като с уточнителна молба пред първата инстанция е заявил доверителя му ,че считат сделката за безвъзмездна. В

случая знанието за увреждане или е без значение, или се предполага. Моли въззивния съд да обърне внимание ,че безспорно ищецът К. е кредитор на И.. Видно от изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. 1266 / 2004г. на районен съд Б. Б. Т. И. е бил осъден да заплати на К. С. К. 10 000 лв., ведно с лихви и разноски. С изпълнителният лист е било образувано изп. д. 60 / 2006г. на ЧСИ И.Б.. Твърди ,че видно от издаденото удостоверение, към 04.03.2022г. задълженията по делото са били в размер на общо 34 206.44 лева ,като по-късно това изпълнително дело е като изп.д. 302 / 2023г. на ЧСИ П.М., което все още е висящо. Твърди ,че вземането на доверителя му предхожда атакуваната сделка. Видно е, че ИЛ е от 2004г., че е издаден по запис на заповед от 2002г.. Видно е, че прехвърлителната сделка е изповяда с нотариален акт от 2020г.Счита ,че е безспорно ,че сделката уврежда доверителя му. Тя намалява имуществото в патримониума на длъжника. Съгласно практиката, счита ,че това е достатъчно, за да се приеме ,**че има увреждане**. В с.з. от 10.03.2023г. е представил справка, от която е видно, че ответниците са баща и дъщеря .Поради това намира ,че решението на районен съд С. е законосъобразно и обосновано постановено. Твърдението във въззивната жалба ,че вземането не съществува, тъй като изпълнителното дело е прекратено, поради перемпция и задължението е погасено по давност, е неоснователно .При положение че вземането е установено със съдебен акт-издаден изпълнителен лист , възраженията за новонастъпил правопогасителни факти /давност и перемпция/счита ,че не могат да бъдат разглеждани в настоящото производство като сочи за това съдебна практика .Моли въззивния съд да има предвид ,че изпълнителното дело не е прекратено, поради перемпция. Изпълнителни действия са искани в периоди по-кратки от две годиниСчита ,че дали изпълнителното дело е прекратено или не е без значение, защото това не засяга съществуването на самото задължение.

Относно изложеното във въззивната жалба от В. И.,че районния съд неправилно е приел атакуваната сделка за безвъзмездна намира изводите на районния съд за правилни.Видно от изложеното в отговора по чл. 131 ГПК от В. И., тя е заплатила продажната цена на роднините на баща ѝ, по тяхно искане. Баща ѝ е прехвърлил имота „за да има нещо от човека, наречен неин баща“. Твърди ,че е ясно, че баща ѝ не е искал и не е получил нищо за прехвърлените от него идеални части. Това счита ,че означава, че сделката е безвъзмездна и че е без значение дали В. И. е знаела за задължението на баща си.Намира ,че сделката е безвъзмездна и това се вижда и от нотариалния акт, както и от вносната бележка за плащането, представена с отговора на И. по чл. 131 ГПК. Видно е, че на сделката, бащата се е представлявал от майката Е. И.. Видно е, че тя не само, че не е получила плащане в негова полза, но дори е платила цялата продажната цена на друг участник в сделката - **на В. И.** Счита ,че са платени само дяловете на другите прехвърлители.

Намира за неоснователно изложеното във въззивната жалба, че доверителя му е направил възражение за симулативност на сделката, и че такава не може да се доказва по настоящото дело. В доклада по делото не е описано

възражение за симулативност, а възражения срещу доклада няма. А и в случая доверителя му не твърди симулация. Независимо от заглавието му, счита, че от съдържанието на договора е видно, че сделката е **безвъзмездна**, по отношение на 1/6 идеални части от апартамента, прехвърлени от И. и дъщеря му. Твърди, че на сделката той е представляван от съпругата си, която не само че не е получила нищо от продажната цена, но я е заплатила цялата на останалите прехвърлители. Това е видно от нотариалния акт, от документа за банков превод /представен с отговора/, и от показанията на Е. И. /майката/. Освен това счита, че не е оборена презумпцията за знание на дъщерята-приобретател. Поради това моли въззивния съд да потвърди обжалваното решение като законосъобразно и обосновано постановено. Претендира разноски.

Пред окръжен съд С. жалбоподателят Б. Т. И. редовно призован, не се явява. Вместо него особеният му представител а.ов поддържа депозираната въззивната жалба. Счита, че решението на районен съд С. е порочно, като поддържа доводите на адв.Т.М. във въззивната жалба на В. И.

Жалбоподателката В. Б. И. редовно призована, не се явява. Пълномощникът и адв.Т.М. поддържа депозираната въззивна жалба. Моли съда да обърне внимание, че парите по сделката са преведени по сметка на майката, поради това намира, че няма направено дарение спрямо дъщерята В. И.. Счита, че основният въпрос, на който следва да отговори съда, е има ли вземане и въпроса за давността. Претендира разноски.

Въззиваемият К. С. К. редовно призован, не се явява. Постъпила е молба от адв. К. К., който поддържа становище, че и двете въззивни жалби са неоснователни и моли въззивния съд да потвърди обжалваното решение на районен съд С. като законосъобразно и обосновано постановено. Претендира разноски по представен списък. Представя писмена защита.

С.ският окръжен съд намира, че въззивните жалби са **процесуално допустими**. Депозирани са в законният срок, от надлежно упълномощени процесуални представители, при наличие на правен интерес от търсената защита.

Разгледани по същество са **неоснователни** по следните съображения: Пред районен съд С. е бил предявен от К. С. К. конститутивен иск по чл.135 ЗЗД срещу Б. Т. И. и В. Б. И.. В исковата молба има твърдение, че се атакува действителността на сделка, която уврежда ищеца. Изрично е заявено, че страните по сделката са баща и дъщеря. С допълнителна молба, представена в районен съд- С. ищецът е уточнил, че счита сделката за безвъзмездна и поради това знанието за увреждане или е без значение, или се предполага.

С.ският окръжен съд констатира, че К. С. К. е кредитор на Б. Т. И.. Видно от приложеният по изп. д №60/2006г. по описа на частен съдебен изпълнител И.Б. с регистрационен №705, с район на действие окръжен съд- Б., преобразувано в изп.д. №302/2022г. по описа на частен съдебен изпълнител П.М. ,с рег.№881 ,с район на действие окръжен съд –С. -изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. 1266 / 2004г. по описа на районен съд

Б. –Б. Т. И. е бил осъден да заплати на К. С. К. 10 000 лева/по запис на заповед /, ведно с лихви и разноси.

В изп.д. №60/2006г. е представено на стр. 148 удостоверение, към 04.03.2022г. от което е видно ,че задълженията по делото са били в размер на общо **34 206.44** лева По реда на чл.427 ГПК образуваното изп.д. 302 / 2023г. на ЧСИ П.М. и към настоящия момент не е прекратено и е висящо.

Категорично е видно ,че вземането на К. К. предхожда атакуваната сделка, обективизирана в нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот № **, том I,рег. № ****, дело №75 от **24.06.2020г.** на Мирослава Неделчева Кацарова, Нотариус рег. № 166 на Нотариалната камара, с район на действие РС- С., с която Б. Т. И., ЕГН*****, продава на В. Б. И., ЕГН *****, притежаваната от него **1/6** /една шеста/ идеални части от следния свой собствен недвижим имот, а именно: Втори жилищен етаж, представляващ самостоятелен обект с идентификатор ****801.3 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три. точка, деветстотин и двадесет, точка, триста и осемдесет, точка, едно, точка, три/ по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., област С., с административен адрес град С., п.к. 4700, ул. „Р.“ № 93 /деветдесет и три/, ет. 3 /грети/, ап/ 3 /трети/, с предназначение: жилище, апартамент, брой нива на обекта : 2/ две/, със застроена площ на първо ниво 99,93 кв.м. /деветдесет и девет цяло, деветдесет и три стотни кв.м./, при съседни на първо ниво : на същия етаж и над обекта - няма посочен обект и под обекта - обект с идентификатор ****80.1.2 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста и осемдесет, точка, едно, точка, две/, и застроена площ на второ ниво 57,71 кв.м. /петдесет и седем цяло, седемдесет и една стотни кв.м./, при съседни на второ ниво : на същия етаж и над обекта - няма посочен обект, разположен на третия и четвъртия етаж в масивна жилищна сграда с идентификатор ****80.1 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста и осемдесет, точка, едно/, със застроена площ 91 кв.м. /деветдесет и един кв.м./, брой етажи 4 /четири/, състояща се от избен етаж, преустроен в жилищен и 2 /два/ жилищни етажа, от които втори етаж на две нива, ведно със съответните идеални части от правото на собственост, върху общите части на сградата и 1/3 /една трета/ идеална част от правото на собственост върху имота, в който е построена сградата, представляващ поземлен имот с идентификатор ****80 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста и осемдесет/ с административен адрес : гр. С., п.к. 4700. ул. „Р.“ № 93 /деветдесет и три/, с площ 208 кв.м. /двеста и осем кв.м./, трайно предназначение на територията урбанизирана, начин на трайно ползване : ниско застрояване /до 10 м./, при съседни на имота : имот с идентификатор ****81 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста осемдесет и едно/, 67653.921.512 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин двадесет и едно. точка, петстотин и дванадесет/, ****75 /шестдесет и седем хиляди, шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста седемдесет и пет/ и ****76 /шестдесет и седем хиляди,

шестстотин петдесет и три, точка, деветстотин и двадесет, точка, триста седемдесет и шест/, който имот образува урегулиран поземлен имот ХХ-1183 /двадесети, отреден за имот хиляда сто осемдесет и три/, в квартал 54 /петдесет и четири/ по действащия план на град С., квартал Райково, идентичен с имот пл. № 1183 /хиляда сто осемдесет и три/, образуващ урегулиран поземлен имот ХVIII-1183 /осемнадесети, отреден за имот хиляда сто осемдесет и три/ в квартал 31 /тридесет и едно/ и с имот пл. № 740 /седемстотин и четиридесет/, образуващ урегулиран поземлен имот III-740 /трети, отреден за имот седемстотин и четиридесет/ в квартал 73 /седемдесет и три/ по предходните планове за град С., квартал Райково.

От доказателствата по делото се установява, че вземането на К. К. е установено с влязъл в сила съдебен акт на районен съд Б. и е издаден изпълнителен лист. Поради това възраженията за настъпила погасителна давност и перемпция не могат да бъдат разглеждани в настоящото производство, тъй като няма доказателства за предявен отрицателен установителен иск по чл.439 ГПК, който със сила на пресъдено нещо да установи, че вземането не се дължи. В този смисъл е по чл.290 ГПК решение №3/04.02.2022г по гр.д. №1722/2021г. на ВКС IVгр.о, решение №518/26.06.2018г. по гр.д. №1810/2018г на ВКС IIIгр.о, решение №37/24.02.2021г. по гр.д. №1747/2020г. на ВКС IVгр.о./ Освен това изп.д. №302/2022г. по описа на частен съдебен изпълнител П.М. не е прекратено поради перемпция, то е все още висящо и видно от по-горе посоченото удостоверение Б. И. дължи 34,206,44 лева. Представената по делото извънсъдебна спогодба от 01.02.2011г. само удостоверява, че остатък от дълга на Б. И. към К. К. вече е за сума 24 667,03 лева. Видно е, че кредиторът К. К. е депозирал молби по висящото изпълнително дело с конкретни искания за изпълнителни действия за периоди по – кратки от две години.

Законосъобразно и обосновано районният съд е приел, че В. И., представлявана от своята майка Е. А. И. е заплатила продажната цена на роднините на баща ѝ, по тяхно искане. Приложеното към отговора на исковата молба на В. И., платежно нареждане от Е. А. И. към В. И. И. /майка на Б. И. / за сумата 32 800 лева/ това е цялата продажна цена по сделката/, установява, че фактически сделката е безвъзмездна и е ирелевантно за спора В. И. дали е знаела за задължението на баща си.

Дори съдът да приеме, че сделката е била възмездна, то по никакъв начин не е оборена презумпцията за знание на дъщерята В. И., че с разпореждането с имота се уврежда кредитора. Павловият иск има за цел да охранява интересите на кредитора и само по отношение на него прехвърленото имущество остава в патримониума на длъжника, за да служи за обезпечаване на неговото вземане, ако искът бъде уважен. Съгласно практиката на ВКС по реда на чл.290 ГПК – Решение №35/12.04.2018г по гр.д. №1783/2017г. III гр.о /лице което има качеството на кредитор по смисъла на чл.135 ЗЗД, може да е всеки титуляр на парично или непарично вземане, което не е прекратено или погасено по давност, без да е необходимо вземането да е ликвидно или изискуемо, да е установено с влязло в сила

решение. Съдът по иска по чл.135 ЗЗД не проверява съществуването на вземането, а изхожда от положението, че съществува, когато то произтича от твърдените в обстоятелствената част на иска факти /с изключение на хипотезата, когато вземането е отречено с влязло в сила решение/. Страната, поискала отмяната по чл.135 ЗЗД установява качеството си на кредитор без да провежда пълно и главно доказване на правата си, от които черпи правния си интерес. Предпоставките, обуславящи успешното провеждане на иска са: наличие на съществуващи спрямо длъжника права, извършена от длъжника сделка, която пречи на осъществяването им – увреждащо действие е всеки правен или фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяването на правата на кредитора спрямо длъжника и извършеното действие да е съзнавано от длъжника и третото лице, когато те знаят, че съществуват права, които сделката уврежда.

С.ският районен съд е взел предвид и обстоятелството, че ответниците се намират в близки родствени отношения .Те са баща и дъщеря .

Видно е че вземането е възникнало преди извършването на увреждащото разпореждане и ал.3 на чл.135 ЗЗД не намира приложение. Както вече беше посочено, за успешното провеждане на иска по чл.135 ал.1 ЗЗД не е необходимо вземането да е ликвидно или изискуемо, нито да е установено по размер и период, с влязло в сила решение. Достатъчно е, че е установено, че – предвид възникване на вземане, ищецът има качеството на кредитор. Налице е и втората предпоставка за уважаване на иска по чл.135 ал.1 ЗЗД – наличие на увреждащо действие, защото такова е всяко действие, с което се намаля възможността на кредитора да се удовлетвори от имуществото на длъжника. Извършеното разпореждане с идеална част от притежаван имот, безспорно намалява възможността за удовлетворение, защото за обезпечение на вземането на кредитора служи цялото длъжниково имущество /чл.133 ЗЗД/. Доколкото е налице безвъзмездна сделка /дарение/, за уважаването на предявения иск е достатъчно ищецът да докаже, че длъжника е знаел за съществуването на задължението към него. Презумпцията по чл. 135, ал. 2 ЗЗД не може да се прилага разширително, но наличието на съответна фактическа степен на близост в отношенията между страните по атакуваната увреждаща сделка има значение за наличието на знание за увреждане на кредитора - ищец по павловия иск. Правилно районният съд е приел още, че процесната разпоредителна сделка от 05.04.2020г. за покупко-продажба е намалила имуществото на длъжника Б. И. , поради което е намерил за осъществени всички предпоставки за уважаване на иска по чл.135, ал.1 ЗЗД

Преценката за увреждащия характер на процесната сделка следва да се вземе предвид имуществото на длъжника към датата на сключването ѝ / в този смисъл е решение № 423 от 29.11.2012 г. на ВКС, Четвърто гражданско отделение, по гр. дело № 1623 по описа за 2011 г. постановено по чл. 290 от ГПК Разпоредбата на чл. 135, ал. 3 ЗЗД установява оборимата презумпция, че знанието се предполага до доказване на противното, ако третото лице е съпруг, **низходящ**, възходящ, брат или сестра на длъжника Прието, че е налице знание за увреждането и в случая намира приложение презумпцията по чл. 135, ал. 2 ЗЗД, тъй като дарената е **низходяща** –дъщеря на Б. И. и

знанието за увреждане на кредитора от процесната сделка се предполага. По горните съображения, първоинстанционният съд е приел, че са налице предпоставките на чл. 135 ЗЗД и е уважил като основателен предявения Павлов иск. Съгласно задължителните разяснения в ТР № 5/29.12.2014 г. по тълк. дело № 5/2013 г. на ОСГТК на ВКС, Павловият иск е облигационен, а не вещен иск, тъй като при уважаването му увреждащата сделка остава действителна за страните по нея (прехвърлител и приобретател), но същата се счита за недействителна, нестана, само по отношение на кредитора-ищец. При уважаването на иска с правно основание чл. 135 ЗЗД прехвърленото имущество не излиза от патримониума на приобретателя, но кредиторът-ищец получава възможността да насочи изпълнението за удовлетворяване на вземането си към прехвърленото имущество, независимо, че то е преминало в патримониума на трето лице. Ето защо, собственикът на вещта (приобретателят) понася санкцията да търпи изпълнение срещу нея за чужд дълг, ако е бил недобросъвестен при възмездното ѝ придобиване – действал е със знанието, че сделката е увреждаща (чл. 135, ал. 1, изр. първо ЗЗД), или ако е придобил вещта безвъзмездно.

Възраженията на двамата жалбоподатели срещу съществуването на вземането на кредитора, за защита на което е предявен павловият иск, са неотносими към спора по чл.135 ал.1 ЗЗД, и не следва съдът да ги приема и решава инцидентно в този процес, щом те не засягат материалното право да се иска отмяна на увреждащата сделка.

С.ският окръжен съд намира ,че обжалваното решение е законосъобразно и обосновано постановено и като такова следва да бъде потвърдено като препраща към мотивите му на основание чл.272 ГПК.

С оглед изхода на делото в настоящото производство ще следва да бъде осъден Б. Т. И. да заплати в полза на К. С. К. разноски за особен представител в размер на 623 лева.

Ще следва да бъде осъдена В. Б. И. да заплати в полза на К. С. К. разноски за въззивната инстанция представляващи адв. възнаграждение за адв.Маринова в размер на 1000 лева

Водим от гореизложеното С.ският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №241/19.05.2023г. по гр.д. №517/2022г. по описа на районен съд С. ,като законосъобразно и обосновано постановено.

ОСЪЖДА Б. Т. И. ,ЕГН-***** ,живущ в гр.П. ,ул“Л. „ №23,ап.1 да заплати в полза на К. С. К. ,ЕГН-***** ,живущ в гр.Б. ,улС. „,№20,вх.В,ет.5 разноски за особен представител в размер на 623/шестотин двадесет и три / лева

ОСЪЖДА В. Б. И. ,ЕГН-***** ,живуща в гр.П. ,ул“Л. „ №23,ап.1 да заплати в полза на К. С. К. ,ЕГН-***** разноски за

въззивната инстанция в размер на 1000 /хиляда / лева

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в **едномесечен срок** от връчването му на страните чрез процесуалните им представители .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____